

Пролетарі всіх країн, єднайтесь!

За наукові КАДРИ

Орган партбюро, ректорату, комітету ЛКСМУ, профіому та місцевому
Одеського державного університету ім. І. І. Мечникова

Тріумф соціалістичної демократії

Радянський народ, озброєний історичними рішеннями ХХ з'їзду КПРС, під керівництвом Комуністичної партії досяг великих успіхів в справі комуністичного будівництва. Будівництво гіантських електростанцій, освоєння цілини і перелогових земель, прокладання нових шляхів і каналів, — все це говорить про згуртованість народу навколо Комуністичної партії, про силу і непереможність соціалістичної демократії.

Трудящі нашої країни під керівництвом КПРС побудували соціалістичне суспільство, в якому назавжди ліквідовані причини криз, безробіття, зліднів, розорення, грабіжницьких війн і створені умови для всебічного задоволення матеріальних і культурних потреб трудящих. Всі ці величезні завоювання в законодавчій формі закріплені в Конституції, прийнятій Надзвичайним VIII з'їздом Рад в 1936 р. Весь радянський народ брав участь у створенні своєї конституції.

В Радянській Конституції закріплена керівна роль Комуністичної партії в Радянській державі, як передового загону трудящих в їх боротьбі за зміцнення і розвиток Соціалістичного ладу, як керівного ядра всіх організацій трудящих.

Радянська Конституція надає громадянам СРСР великі права: право на працю, право на відпочинок, право на освіту. Громадяни СРСР мають право на матеріальне забезпечення в старості, а також — на випадок хвороби і втрати працездатності. Жінкам надаються рівні з чоловіками права.

Яскравим виразом втілення в життя конституційних законів є значне поліпшення справи пенсійного забезпечення, а також велика турбота партії та уряду про матір та дитину та ін.

Вся влада в СРСР належить трудящим міста і села в особі Рад депутатів трудящих.

На ХХ з'їзді КПРС тов. К. Є. Воронцов говорив, що тільки в місцевих Радах СРСР кількість депутатів досягла понад 1,5 млн. чоловік.

Буржуазна демократія є рабом для багатіїв і пасткою, обманом для експлуатованих, для бідних, бо не може бути рівності між багатієм і бідняком, між хазяйном і робітником.

Ленін, викриваючи опортуністів, які базікають про «чисту демократію», показав, що в умовах капіталізму Існує не демократія взагалі, а буржуазна демократія, демократія експлуататорської меншості, що грутується на обмеженні прав експлуатованої більшості й спрямована проти цієї більшості.

Мета соціалістичного виробництва — не прибуток, а людина з її потребами. Людина в соціалістичному суспільстві перебуває в центрі уваги партії і держави.

Шостий п'ятирічний план розвитку СРСР відкриває нові широкі перспективи для дальшого розвитку продуктивних сил країни і бурхливо-го піднесення матеріального добробуту і культурного рівня трудящих.

Він є важливим етапом на шляху побудови комунізму.

Такі грандіозні завдання може ставити і розв'язувати тільки соціалістичне суспільство, соціалістична держава. Важливішою запорукою виконання цих завдань є морально-політична єдність радянського народу. У робітників, селян та інтелігенції нашої країни — спільні інтереси, одна мета — побудова комуністичного суспільства. Союз робітничого класу з селянством перетворюється в дружбу.

Буржуазна демократія з її парламентаризмом допомагає буржуазії здійснювати свої криваві, звірячі прагнення. Шалена підготовка війни, мілітаризація економіки, капіталістичних країн призводять до посилення податкового тягару, що лягає на плечі трудящих і збагачує капіталістів.

Соціалізм немислимий без визволення пригноблених народів, без рівноправності народів, так само як капіталізм немислимий без гноблення інших народів. Правильне розв'язання національного питання в СРСР є запалюючим прикладом і зразком для трудящих усіх країн. Тепер, як ніколи, яскраво виявляється торжество радянської ідеології дружби народів; ідеології рівноправності рас і націй, її перевага над буржуазною ідеологією звірячого шовінізму й міжнародної ворожнечі.

Радянський уряд з перших днів свого існування проводить політику миру. Мирна зовнішня політика соціалістичної держави випливає з самої природи соціалістичного ладу і непроривно з'язана з внутрішньою політикою.

Прагнути розв'язати третю світову війну, американські імперіалісти, за їх вказівкою, сателіти Сполучених Штатів Америки проводять фашизацію всередині своїх країн, в колоніях, ведуть шалений наступ проти залишків демократичних свобод.

Прикраиваючись фальшивими гаслами буржуазної демократії, правлячі кіла Англії, Франції при підтримці США намагаються зупинити невмілим хід історії. Силою зброй воюю хотути придушити національно-визвольну боротьбу колоніальних народів, їх прагнення до самовизначення. Так вони розв'язали криваву війну проти Єгипту, ведуть війну проти алжирського народу, готують збройний напад на Сирію. Використовуючи такі ж псевдodemократичні гасла, іноземні імперіалісти допомогли реакційному угорському підпіллю організувати контрреволюційний заколот проти революційної влади. Але всі ці спроби світової реакції приреченні на ганебний провал.

Зростаючий табір миру, демократії і соціалізму на чолі з Радянським Союзом являє собою велику, нездоланну силу сучасності, яка відстоює мир, свободу і рівноправність усіх народів, бореться проти паліїв війни.

І. ГАНЕВІЧ,
кандидат історичних наук.

СЕРЕДА

5

ГРУДНЯ

1956 року

№ 37 (511)

Ціна 20 коп.

Наше основне завдання в стінах університету — це навчання, оволодіння знаннями, наша мета — стати спеціалістами своєї справи, щоб принести користь Батьківщині в комуністичному будівництві.

НА ПЕРШОМУ КУРСІ

Семінари по вивченю історії КПРС є першим серйозним випробуванням нашої теоретичної підготовки, наших здібностей і вміння вчитися.

Переважна більшість студентів I курсу українського відділу філологічного факультету з перших днів ретельно взялися за вивчення марксистсько-ленинської теорії. Значно допомагають нам у цій серйозній справі викладачі З. Я. Березняк та Д. С. Бельфор. Їхні консультації вчать нас орієнтуватися в доборі матеріалу, конспектувати першоджерела.

Зараз уже можна говорити про перші позитивні наслідки, яких доМісяця курса і наші викладачі в результаті кропіткої праці. Значна частина студентів курсу (Л. Шапо, В. Ліщенко, Є. Скотников, Л. Ястремська та інші) вміють глибоко і змістово відповісти на поставлене запитання. Але для відповідей всіх студентів характерний загальний недолік. Це — невміння пов'язати теоретичні положення з подіями сучасності.

Є у нас і ганебні випадки. Окремі студенти, наприклад, А. Дмитрієва, Ж. Бурканова та інші, не готовуючись як слід до семінарських занять, безсороно користуються при відповідях конспектами, сподіваючись, що З. Я. Березняк не помітить цього. Ганьба і сором таким студентам! Комсомольська організація курсу осудила таких товаришів і наполегливо веде боротьбу за глибоке оволодіння марксистсько-ленинською теорією. Є всі підстави сподіватися на успіх.

В. БЕРЕЗИНСЬКИЙ, студент
I курсу українського відділу
філологічного факультету.

Щоб бути справжнім спеціалістом

Студенти II курсу фізико-математичного факультету на семінарських заняттях з курсу історії КПРС вчивають тему: «Комуністична партія — натхненник і організатор перемоги Великої Жовтневої соціалістичної революції». На фізичному відділі проведено три заняття з цієї теми.

Проведені семінарські заняття показали, що більшість студентів II курсу фізичного відділу серйозно готуються до них, акуратно конспектиують першоджерела, використовують додаткову літературу, добре розбираються в міжнародних подіях та внутрішньому становищі нашої країни. З глибокими, обґрунтованими відповідями виступають на семінарських заняттях студенти Литвинова, Кругликова, Бакарей, Мульченко, Лапшова, Конюшкова, Франко, Голубнич, Цуркан, Кац та інші.

Проте, в проведенні семінарських заняттів є й серйозні недоліки. Деякі

студенти погано готуються або зовсім не готуються до семінарських заняттів (Наврозов, Загінайлі та інші), відмовляються виступати (Белякова), не конспектиують вчасно необхідної літератури (Наврозов), не цікавляться життям в нашій країні, подіями за кордоном.

Частина студентів фізичного відділу пропускає семінарські заняття. Це студенти Єфімова, Єлісеєва, Карпенка. На запитання, чому відсутні ці студенти, старости груп відповідають, що вони зайняті ліквідацією академічної заборгованості. Це не причина для пропусків занять.

Студенти II курсу фізико-математичного факультету повинні багато і серйозно попрацювати з курсу історії КПРС, щоб добре скласти заліки і екзамени, щоб озброїти себе марксистсько-ленинською теорією, щоб бути спеціалістом своєї справи.

А. П. ІВАНОВ, викладач кафедри історії КПРС.

Семінари проходять інтересно

На другому курсі історичного факультету семінарські заняття з історії КПРС пройшли з трьох тем.

Наши студенти старанно готуються до семінарських заняттів, приділяють підготовці багато уваги. Але треба сказати, що перші семінарські заняття пройшли не так, як слід (особливо це стосується групи «А»). Студенти обмежилися простим переказом основних положень, під час обговорення питань не було творчої дискусії. Наш викладач Іван Васильович Ганевич вказав на цей недолік. Зараз семінари проходять не у вигляді нудної бесіди, а жваво, інтересно.

Початок такому творчому обговорю-

ренню виучуваних питань поклала студентка Т. Пазій (група «А»), яка цікаво розповіла про різницю між парламентарною республікою і республікою Рад. Зав'язалася дискусія. Цікавий почин підхвачений всіма студентами. Тепер при вивченні тем більше творчості, інтересу. Особливо змістовні відповіді у Шеховцові, Коновалові, Лоренціві, Матвеєві, Сторчилі (група «А»), Чернякові, Антошенкі, Подригі, Шабало (група «Б»). У нас не було ще випадку, щоб хто-небудь відмовився відповісти.

В. МАЛЕЄВА, студентка II курсу історичного факультету.

Деяні підсумки практичних занять

Практичні і семінарські заняття в курсі літератури відіграють велику роль. Вони покликані не тільки поглибити знання студентів, доповнити їх уявлення про творчість письменника якимись новими відомостями, але й прищепити їм навички самостійної роботи над текстом, навчити студентів аналізувати художні твори.

Слід відзначити, що всебічний, переконливий і, хотілося б сказати, художній аналіз тексту — найважча проблема для багатьох студентів-філологів, які ідеїне звучання твору звикли вивчати окремо, а художні особливості — окремо.

Ось чому на практичних заняттях з курсу «Українська література XIX ст.» (III курс «А» українського відділу) основна увага була скерована саме на безпосередній аналіз художніх текстів, на удосконалення вміння студентів аналізувати тексти під різними кутами зору.

Якщо тема «Ідеїно-тематична своєрідність циклу «Думи пролетарія» (збірка «З вершин і низин» І. Франка) мала на меті навчити студентів узагальнювати ідеїно-художні особливості груп віршів, то наступна

проблема — «Композиція повісті І. Франка «Борислав сміється» — давала можливість студентам виявити своє вміння аналізувати засоби художньої форми, так як вони визначені ідеїно-тематичною основою твору. Для закріплення певних принципів аналізу композиції твору студенти написали також своєрідні «художні» твори — невеликий твір на тему «Мое закінчення повісті «Борислав сміється» Франка». Як відомо, повість І. Франка залишилася незакінченою. І практика студентів над можливим закінченням ІІ дала нагоду перевірити їх вірне розуміння ідеїного задуму твору, логіку розвитку характерів.

Практичні заняття показали, що переважна частина студентів сумлінно працює, прагнучи опанувати складну майстерність аналізу художнього твору. Це стосується таких робот т.т. Желябовської та Сиро-вецької

В рішучій і нещадній боротьбі з недоліками, в переборенні труднощів гартується твоя сила, комсомол!

ЗРОБИТИ КОМСОМОЛЬСЬКУ РОБОТУ ЗМІСТОВНОЮ І ЦІКАВОЮ

(Із звітної доповіді секретаря комітету комсомолу Р. Іванова)

Перетворюючи в житті рішення XX з'їзду партії, наш народ досяг великих успіхів у 1956 р. В досягненні цих успіхів славний Комуністичний Союз молоді, який носить ім'я Леніна, їшов у перших рядах борців.

Ми пишаємося тим, що ми, люди, які ще вчаться і, отже, не зайняті виробничою працею, зможли внести свій вклад як в справу освоєння цілінних земель, так і в справу допомоги колгоспам Одеської області.

Проте наша трудова діяльність не обмежується цим. Наше основне завдання в стінах університету—є навчання, обов'язкова знаннями, наша мета—стати спеціалістами своєї справи, щоб принести користь Батьківщині в комуністичному будівництві.

Можна відзначити, що в цьому звітному році результати екзаменів кращі, ніж в минулому. У нас є люди, які з року в рік одержують лише відмінні оцінки: Федосова, Кірсьль Кучеренко, Плоткіна, Бучко, Кофта та інші.

Це непогано, але чи було це результатом роботи комсомольської організації? Комітет комсомолу вважає, що вся система виховної роботи в університеті, в тому числі й робота комсомольської організації, сприяла цьому.

Головним напрямком нашої шефської роботи є робота в школах. Головним напрямком нашої шефської школи роботи була допомога школі в справі політехнізації, в організації комсомольських зборів, в проведенні інтернаціональних вечорів і т. д. Краще інших працювали студенти історичного (шевський сектор т. Гажєва), хімічного (т. Савватєва) та філологічного (т. Ткачука) факультетів. Немало у нас ентузіастів пionерської роботи: т. Гаврилова, Шейнвалль, Корніenko, Белошостко, Назарко, Ворона, Побєдішка та інші.

Значим недоліком в цій справі є недодішкінність і в комітеті ЛКСМУ, і в факультетах. Ми можемо і повинні домогтися того, що через шефську роботу в школі проходять всі наші студенти.

Комітет, як правило, не практикує викликів на свої засідання комсомольців, що відстартують університетів. В багатьох недоліках в галузі наукової роботи винес комітет комсомолу. Тов. Іщенко, відповідальний за цю діяльність, був найбільш безініціативним і бездіяльнішим членом комітету.

По справжньому займається науковою роботою в університеті лише незначна кількість студентів. В багатьох недоліках в галузі наукової роботи винес комітет комсомолу. Тов. Іщенко, відповідальний за цю діяльність, був найбільш безініціативним і бездіяльнішим членом комітету.

Комітет, як правило, не практикує викликів на свої засідання комсомольців, що відстартують університетів. В багатьох недоліках в галузі наукової роботи винес комітет комсомолу. Тов. Іщенко, відповідальний за цю діяльність, був найбільш безініціативним і бездіяльнішим членом комітету.

Мало наші члени комітету комсомолу бувають на факультетах і мають оперативним штабом, який зумів би націліти нашу комсомольську організацію на успішне виконання всіх її завдань.

Комітет комсомолу та факультетські комсомольські організації знають упрайди питання вивчення студентами суспільних наук, а також матеріалів ХХ з'їзду КПРС. Загалом усінішні з суспільних наук становить 99%.

Проте і в цьому питанні було чимало недоліків. Основний наголос комітет і комсомольські організації факультетів робили на проведенні зборів по підведені підсумків семінарських занять. Врачена добра традиція організації відкритих засідань кафедр разом з комсомольським активом. На таких засіданнях можна було б детально обговорити всі недоліки в роботі.

Хороший почин був зроблений в нашіні гуртожитках, де було проведено вечір запитань та відповідей з міжнародного становища. Такі вечори можна було б проводити і в комсомольських гуртожитках. Необхідно, щоб всі вітчизняні питання обговорювались не по закутках, а в таких цікавих і невимушнених бесідах. Лише така жива і нещадна агітбота, не тільки по понеділках, але завжди, коли є потреба, допоможе цілком зжити формалізм в агітації. Треба відновити хорошу, але забуту практику індивідуального контролю політичної грамотності студентів, яку ліквідували через боязнь «екзаменочних запитань».

Чималу допомогу надавали комсомольські організації членів партбюро т. Мамонтова, Савченко, Оленовича. Іого не можна сказати про членів партбюро т. Леонова, Підгрушного, Королькова.

Так звана «боротьба» за успішність у нас в університеті часто зводиться до: 1) обговорення різних академпітан, а також порушень дисциплін на зборах, більш та менш; 2) тривалої возі з академбірниками, які з року в рік таки комітету комсомолу, окремо агітпропа боротьбу неробам, яких багато на факультеті.

Але звісно, що ми, люди, які ще вчаться і, отже, не зайняті виробничою працею, зможли внести свій вклад як в справу освоєння цілінних земель, так і в справу допомоги колгоспам Одеської області.

Іванова, Олійников, Таранюк та інші), 3) до розмов про користь індивідуальної виховної роботи.

Замість цього, ми повинні посысти так звану «роботу по принципу любові до своєї спеціальністі».

Зустрічі з випускниками у філології, глобіке висвітлення результатів

заслугами членами комітету комсомолу т. Монюшко та Живоро

Проте, захопивши однією стороною кульмасової роботи—художньої самодіяльності та кульпоходами,—ми зовсім забули про інші, не менш важливі сторону. Кульпоходи з наступним обговоренням, диспут, літературно-музичні вечір, дискусії з питань кіно, театру, літератури,—все це дуже рідкісні явища в нашому

комітету, до товаришів. Комітет

важко вважає, що потрібно супорядити

виховувати систематично не-

втигаючих ледарів. Ми повинні про-

стити більш рішучі постанови

їх виконання, які вимагають

заслугами членами комітету комсомолу т. Монюшко та Живоро

Проте, захопивши однією стороною кульмасової роботи—художньої самодіяльності та кульпоходами,—ми зовсім забули про інші, не менш важливі сторону. Кульпоходи з наступним обговоренням, диспут, літературно-музичні вечір, дискусії з питань кіно, театру, літератури,—все це дуже рідкісні явища в нашому

комітету, до товаришів. Комітет

важко вважає, що потрібно супорядити

виховувати систематично не-

втигаючих ледарів. Ми повинні про-

стити більш рішучі постанови

їх виконання, які вимагають

заслугами членами комітету комсомолу т. Монюшко та Живоро

Проте, захопивши однією стороною кульмасової роботи—художньої самодіяльності та кульпоходами,—ми зовсім забули про інші, не менш важливі сторону. Кульпоходи з наступним обговоренням, диспут, літературно-музичні вечір, дискусії з питань кіно, театру, літератури,—все це дуже рідкісні явища в нашому

комітету, до товаришів. Комітет

важко вважає, що потрібно супорядити

виховувати систематично не-

втигаючих ледарів. Ми повинні про-

стити більш рішучі постанови

їх виконання, які вимагають

заслугами членами комітету комсомолу т. Монюшко та Живоро

Проте, захопивши однією стороною кульмасової роботи—художньої самодіяльності та кульпоходами,—ми зовсім забули про інші, не менш важливі сторону. Кульпоходи з наступним обговоренням, диспут, літературно-музичні вечір, дискусії з питань кіно, театру, літератури,—все це дуже рідкісні явища в нашому

комітету, до товаришів. Комітет

важко вважає, що потрібно супорядити

виховувати систематично не-

втигаючих ледарів. Ми повинні про-

стити більш рішучі постанови

їх виконання, які вимагають

заслугами членами комітету комсомолу т. Монюшко та Живоро

Проте, захопивши однією стороною кульмасової роботи—художньої самодіяльності та кульпоходами,—ми зовсім забули про інші, не менш важливі сторону. Кульпоходи з наступним обговоренням, диспут, літературно-музичні вечір, дискусії з питань кіно, театру, літератури,—все це дуже рідкісні явища в нашому

комітету, до товаришів. Комітет

важко вважає, що потрібно супорядити

виховувати систематично не-

втигаючих ледарів. Ми повинні про-

стити більш рішучі постанови

їх виконання, які вимагають

заслугами членами комітету комсомолу т. Монюшко та Живоро

Проте, захопивши однією стороною кульмасової роботи—художньої самодіяльності та кульпоходами,—ми зовсім забули про інші, не менш важливі сторону. Кульпоходи з наступним обговоренням, диспут, літературно-музичні вечір, дискусії з питань кіно, театру, літератури,—все це дуже рідкісні явища в нашому

комітету, до товаришів. Комітет

важко вважає, що потрібно супорядити

виховувати систематично не-

втигаючих ледарів. Ми повинні про-

стити більш рішучі постанови

їх виконання, які вимагають

заслугами членами комітету комсомолу т. Монюшко та Живоро

Проте, захопивши однією стороною кульмасової роботи—художньої самодіяльності та кульпоходами,—ми зовсім забули про інші, не менш важливі сторону. Кульпоходи з наступним обговоренням, диспут, літературно-музичні вечір, дискусії з питань кіно, театру, літератури,—все це дуже рідкісні явища в нашому

комітету, до товаришів. Комітет

важко вважає, що потрібно супорядити

виховувати систематично не-

втигаючих ледарів. Ми повинні про-

стити більш рішучі постанови

їх виконання, які вимагають

заслугами членами комітету комсомолу т. Монюшко та Живоро

Проте, захопивши однією стороною кульмасової роботи—художньої самодіяльності та кульпоходами,—ми зовсім забули про інші, не менш важливі сторону. Кульпоходи з наступним обговоренням, диспут, літературно-музичні вечір, дискусії з питань кіно, театру, літератури,—все це дуже рідкісні явища в нашому

комітету, до товаришів. Комітет

важко вважає, що потрібно супорядити

виховувати систематично не-

втигаючих ледарів. Ми повинні про-

стити більш рішучі постанови

їх виконання, які вимагають

заслугами членами комітету комсомолу т. Монюшко та Живоро

Проте, захопивши однією стороною кульмасової роботи—художньої самодіяльності та кульпоходами,—ми зовсім забули про і

НА ОДНОМУ З СЕМІНАРІВ

На другому курсі фізико-математичного факультету, в III-й групі математиків, на семінарському занятті з історії КПРС по темі «Комуністична партія — натхненник і організатор перемоги Великої Жовтневої соціалістичної революції» розглядалось питання: «Курс партії більшовиків на підготовку збройного повстання. VI з'їзд партії».

Група в цілому підготувалась непогано. Виступило 12 чоловік. Особливо добре розповідали Л. Копель і Є. Зісько. Вони глибоко, детально і вдумливо опрашували геніальні роботи В. І. Леніна. Це допомогло їм дати чіткі і ясні відповіді на поставлені питання.

П. С. Столляр, керівник семінару, на протязі всього заняття активізував увагу студентів, ставив додаткові питання, змушував всіх уважно слухати і, в разі потреби, виправляти, уточнювати те чи інше положення. Гідним уваги є те, що П. С. Столляр веде семінари українською мовою, допомагає студентам підшукати потрібне слово, коли вони відповідають українською мовою. Правда, таких студентів небагато. І на це потрібно звернути серйозну увагу. Адже студентам, майбутнім учительям математики, потрібно буде викладати свою дисципліну українською мовою, мовою української соціалістичної нації.

Не можуть не турбувати й інші факти. Це, насамперед, поверхове ставлення з боку окремих студентів до опрацювання передходжерел і неуважне конспектування лекцій викладача, в яких, в зв'язку з перебудовою всього курсу, даються нові положення та матеріали з історії КПРС. Так, зокрема, студенти Кучеряєнко, Гавдзінський, Животовська, глибоко не вивчивши працю В. І. Леніна, резолюцій і постанов VI з'їзду, не використавши нових матеріалів з лекцій викладача, будували свої відповіді, орієнтуючись на положення — в тому числі й на деякі неточні положення — з короткого курсу історії ВКП(б).

В результаті того, що студенти не

читають газет, не цікавляться спеціальною розвитку революційного руху в країнах народної демократії та в країнах капіталізму на даному етапі, їх відповіді не позначені широтою думки, творчим підходом до розуміння особливостей тактики і стратегії комуністичних партій в різних конкретно історичних умовах.

Ніхто (навіть ті, хто добре виступав) не включив в свої відповіді нових положень про два шляхи розвитку революції, сформульованих на XX з'їзді КПРС.

Гідний подиву й обурення той факт, що жоден комсомолець цієї групи не зміг відповісти на питання керівника семінару про суть резолюції VI з'їзду щодо молодіжних організацій та ставлення більшовиків до ролі революційної молоді в збройному повстанні.

Владає в око недисциплінованість, грубість, нетактичність деяких студентів. Так, на запитання П. С. Столляра студентам Безпалій і Гавдзінському, чому вони були відсутні на попередньому семінарі, останні розв'язно і з викликом відповіли: «Не могли!» Коли викладач підводив підсумки семінарського заняття і відзначав недоліки, деякі студенти перебивали його, вигукували з місць, заважали.

Деканатові фізико-математичного факультету слід також потурбуватись про те, щоб забезпечити нормальні умови для семінарських занять. III група математиків не має постійної аудиторії. На пошуки «місця» пішло майже півгодини дорогоцінного часу. У відведеній аудиторії було тісно, незручно. Це аж ніяк не сприяє нормальному ходу учебного процесу.

Комсомольському бюро фізико-математичного факультету, комсомольській організації II курсу необхідно глибше цікавитись, як студенти вивчають історію КПРС, і бути значно вимогливішими до ледарів, до тих, хто ведіку напружену працю хоче підмінити видимістю, нахапаними зачутими фразами.

В. ФАШЕНКО.

Анатолій ЛОГВИНЕНКО

СТРУМОК

Поміж лоз, травиць, каміння,
Синьоокий дзюрчить струмок.
Сонце в ньому купа проміння,
Як дівчатко своїх ляльок.
У джералах бере початок,
Недалечко за тим бугром,—
І багато йому ще мчати,
Поки злітиться він з Дніпром.
Та домчить, і в могутній хвилі,
В шумі більх гребневих пін
Не здергать його в вільній силі
Навіть крилам важких турбін.
Над письмовим столом засяє,
Соня клаптик у скла в полоні.—
І школяр ще малий, русавий
Радо пlesне йому в долоні.
Знай, товаришу, навіть в славі
Не дивися на світ погордо,—
Твоя сила в такому ж сплаві,—
Як струмочка з Дніпром,—

з народом.

В ДОРОЗІ

Шляхом іду бувало, —
А юти мені так добре! —
То квітами поле бавить,
А то посміхається обрій.
І я не чую утоми,
Крокуючи, не помічаю,
Чи вірно стовпи верстові
Пройдений шлях відмічають.
Лише одне я знаю:
Мені ще іти багато
Туди, де, як сонце, палає
Мети променісте багаття.

* * *

Очі — рань росиста,
Стань і подивися.
Личко свіже, чисте,
Хоч води напийся.
Ти ж така далека,
Як моя відвага...
Тільки, мов у спеку,
Часто мучить спрага.

* * *

І камінь мохом обростає,
Коли лежить.
Тим, хто камінню вподобає,
Чи варто жити?..

Дві доби були ми в Парижі, оглядаючи це чудове місто, сповнене загадок про славне революційне минуле, про дні опору фашистським загарбникам в роки другої світової війни, місто, трудящі якого готові, як показали останні події, дати опір фашистським елементам і зараз.

В Парижі, на кладовищі Пер-Лашез, біля стіни комунарів ми вшанували пам'ять загиблих учасників Паризької Комуни.

З великим інтересом провели ми декілька годин на найкрупнішому промисловому підприємстві Франції — автомобільному заводі Рено, де побачили весь процес виробництва автомобілів. Тут в кожному цеху зав'язувалися дружні бесіди з робітниками.

Ми любувалися красивим видом на Париж, який відкривається з 300-метрової Ейфелевої башти. Біля підніжжя її розстилаються зелені газони Марсового поля, а далі, серед звичайних будинків, височать куполи Пантеону та Будинку інвалідів. З другого боку за стіною розміщений палац Шайо, а далі видно площа Зірки з Тріумфальною аркою посередині і широкими проспектами, які ніби променями розходяться від неї.

Серед проспектів видніються Елісейські поля, до краю заповнені автомобілями. Не раз ми проїжджали через кра-

К. М. САВЧЕНКО

29 листопада 1956 року раптово помер завідувач кафедрою астрономії і теоретичної механіки, доктор фізико-математичних наук, професор Костянтин Миколайович Савченко.

Костянтин Миколайович народився в 1910 році в місті Херсоні. Закінчивши фізико-математичний факультет Херсонського педагогічного інституту і аспірантуру Харківського державного університету, він успішно захистив кандидатську дисертацію. На протязі п'яти років К. М. Савченко працював доцентом в Харківському державному університеті і науковим співробітником Харківської астрономічної обсерваторії.

За цей час ним було надруковано в спеціальній пресі ряд наукових праць. Серед них особливий інтерес становлять роботи з питань механіки змінної маси, в яких були розглянуті деякі способи розв'язування задач двох та трьох тіл змінної маси.

З 1944 р. він працював в Одеському державному університеті. В 1948 році захистив докторську дисертацію на тему: «Досвід якісного обґрунтування космогонічної гіпотези Канта».

В 1949 р. були надруковані його праці з питань природи тяжіння, з аналізу розмірностей в теорії тяжіння та інші.

Коло наукових інтересів проф. Савченка було широке. Крім чисто теоретичних питань, його цікавили питання практичного характеру. Він

сконструював і виготовив астроно-мічний годинник, який, як відомо, є найточнішим годинником і являє собою дуже складний механізм.

Професор К. М. Савченко вів велику навчальну і науково-дослідницьку роботу в університеті, в Одеському вищому морехідному училищі і в астрономічній обсерваторії. Він читав найважливіші курси з теоретичної механіки і астрономії.

Учні професора Савченка зараз працюють в різних науково-дослідницьких інститутах та вищих училищах закладах, самі вже завідують кафедрами і завжди з великою теплотою згадують свого вчителя. К. М. Савченко написав ряд крупних праць в галузі некласичної небесної механіки і космогонії.

Костянтин Миколайович Савченко помер в самому розквіті творчих сил. В останні роки він підготував до друку дві великі монографії з питань небесної механіки.

Всю свою енергію і талант Костянтин Миколайович віддав науці. Маючи велику ерудицію з різних питань фізико-математичних наук, він відзначався скромністю, великою працьовитістю, особистою принадністю.

В особі К. М. Савченка ми втратили не лише крупного вченого, але й чуйного товариша, а студенти — улюбленого викладача.

Світла пам'ять про Костянтина Миколайовича Савченка назавжди залишиться в серцях всіх, хто його зізнав.

Група товаришів.

Навколо Європи

(Продовження)

Протягом трьох днів після відплиття з Італії ми не бачили берегів. Аж ось в присмоктах 17 липня на фоні дивно красивого оранжево-жовтозеленого заходу з'явилася темні зубці Андалузьких гір. Всім хотілося прискорити хід корабля, щоб вийти в Гібралтарську протоку до наступу ночі. Але тут, на крайньому півдні Європи, темні дуже швидко, і лише ясний місяць допоміг нам побачити знамениті стовпи Геркулеса: трапецевидну Гібралтарську скелю на європейському березі і куполоподібну вершину Джебель Муса — на африканському.

Велика пляма світла на африканському березі визначає місце розміщення іспанської фортеці Суєта. Попереду також тягнеться ланцюжок вогнів. Здається, немов протока перегорджена променістими буями. Це вогні пароплавів. Ось пройшов військовий корабель, за ним — навантажений танкер. А потім ще багато інших кораблів, що йдуть в різні країни і везуть різні вантажі.

Франція зустріла нас доброю погодою. Було зовсім тихо, яскраво світило сонце. Корабельні риболови спустили за борт самодури і витя-

гували одну за одною великі скумбрії, що билися в руках.

Через аван-порт Гавра підходимо до причалу трансатлантичної лінії. Тут нас вже чекає велика група жителів міста: чоловіки і жінки, юнаки і дівчата, підлітки і навіть маленькі діти. Громом аплодисментів і вигуками привітань зустріли вони нас. Ми відповіли тим же. А потім, поки йшло оформлення документів, на палубі і на пристані виник стихійний концерт. Спочатку за замовленням французьких друзів ми співали пісню «Виходила на берег Катюша», а потім французи під акомпанемент нашого баяніста виконували популярні пісні Іва Монтана. А ось на березі і на палубі разом залунав «Гімн демократичної молоді», а за ним послідували російська кадриль на палубі і вальс на березі.

Зустріти і привітати радянських туристів прибули мер міста, комісар Рене Канс, який підкреслив необхідність змінення дружніх зв'язків між СРСР і Францією.

Вечоріло, коли електричний поїзд промчав нас через зелені рівнини і горби Нормандії і доставив на паризький вокзал Сен-Лазар. І знову тепла зустріч, привітання, рукостискання, квіти і спалахи магнію багаточисленних фотопротерів.

Сиву площа Згоди, оточену статуями, резиденцію — Версаль, перетвореними на музей. У Версалі ми бачили парк і королівські апартаменти, зеркальний зал, де стоїть стіл, за яким був підписанний Версальський мир 1919 р. Прекрасне враження справило на нас відвідування національного художнього музею — Лувра, де зібрані художні цінності ряду країн, і особливо багато полотен французьких художників.

Ми оглянули також похмуре південне метро, де немає нічого схожого з прекрасними підземними палацами Москви і Ленінграда.

Пізно вночі поїзд доставив нас у Гаврський порт. Молоді міста зібралися проводити нас. До цього часу ще не пройшло хвилювання, які перших хвилин розлуки, коли над сільчим містом, над чорною гладдю від теплоходу понеслися звуки міжнародного партійного гімну «Інтернаціональ», який виконували наші молоді французькі друзі.

Ю. АМБРОЗ.